

ПИЛОТУ МИХАИЛУ ПЕТРОВИЋУ У СЛАВУ

Поздрав првом пилоту Србије Михаилу Петровићу
након полагања венца 17. јуна 2017. године

У суботу 17. јуна 2017. године обележен је Дан рођења пилота Михаила Петровића у селу Влакча, општина Крагујевац, а у сарадњи са Завичајним удружењем „Михаило Петровић“ из Влакче, које је заједно са УПВЛПС и Удружењем пилота „М2+“ организовало светковину.

Програм је обухватио, као и ранијих десет година, активности посвећене: дану рођења - 14. јун 1884. године - првог српског пилота и прве жртве српског ваздухопловства и чувању од заборавља његовог доприноса српском ваздухопловству и подсећању на његов племенит лик; свим пилотима и ваздухопловцима Србије који знање, енергију, стваралаштво, здравље и животе посветише ваздухопловству, одбрани слободе и изградњи Отаџбине; неговању традиција српског ваздухопловства, родољубља и патриотизма; селу Влакча, које се поноси дичним сином првенцем српске авијације.

Позиву за присуство на манифестацији, поред мештана Влакче, одазвали су се: представници Команде РВ и ПВО Војске Србије; представници града Краљева, чланови Удружења пензионисаних војних летача и падобранаца Србије; представници Удружења пилота „М2+“, председник Ваздухопловног сабеса Србије, поштоваоци Михаила Петровића, сарадници и пријатељи.

Колона на челу са заставама на путу од основне школе до родне куће
Михаила Петровића у Влакчи 17. јуна 2017. године

ГЕНЕРАЛУ МИЛАНУ СИМОВИЋУ У СЛАВУ

Генерал-пуковник Милан Симовић - Зека

На годишњицу смрти, 9. јуна 2017. године, генерал-пуковника Милана Симовића команданта РВ и ПВО, венац на на његово спомен-обележје у Алеји великана на Новом гробљу у Београду, положио је Александар Ерац испред града Краљева, а у име УПВЛПС Златомир Грујић.

Генерал Милан Симовић поникао у ваздухопловству Краљевине Југославије, учесник Априлског рата 1941. године, после слома и окупације земље, након дизања устанка против фашистичких завојевача постао је борац НОВЈ. Обављао је значајне руководеће и командне дужности током НОР-а, и од почетка је у био активан учесник изградње ваздухопловства НОВЈ. Био је заменик и командант Прве ваздухопловне базе, а потом на најзначајнијим дужностима у Команди ваздухопловства ЈА и РВ и ПВО ЈНА, од команданта ваздухопловне дивизије, закључно са начелником штаба Команде РВ и ПВО и Команданта РВ и ПВО, уједно заступника ДСНО за РВ и ПВО. У два мандата био је директор ЈАТ-а.

Генерал Симовић, популарни Зека био је омиљени командант и руководиоца, кога се сећају многе генерације припадника РВ и ПВО. Његова смрт 1988. године тужно је одјекнула у редовима ваздухопловаца.

Александар Ерац и Златомир Грујић након полагања венца
на спомен-обележје генералу Милану Симовићу

ОБЕЛЕЖЕН 18. ЈУНИ ДАН 126. бр ВОЈИН

У београдској касарни „Бањица“ свечано је обележен 18. јун – Дан службе ваздушног осматрања и јављања и 126. бригаде ВОЈИН. Свечаности су присуствовали заменик команданта РВ и ПВО бригадни генерал Сава Миленковић, команданти јединица, некадашњи команданти и пензионисани припадници бригаде, представници локалне самоуправе и гости.

Командант 126. бригаде ВОЈИН пуковник Предраг Ђорђевић подсетио је на резултате постигнуте у периоду између два празника и истакао да је „одржан достигнути ниво оперативне способности јединице“:

На данашњој свечаности уручене су стимулативне мере, а потом је изведен свечани дефиле јединица.

У оквиру обележавања Дана службе ВОЈ и 126. бригаде ВОЈИН положени су венци и цвеће на споменик погинулим припадницима бригаде поручницима Синеши Радићу и Жељку Савичићу.

„СЛОВЕНСКО БРАТСТВО 2017“

Заједничке антитерористичке војне вежбе Србије, Русије и Белорусије под називом „Словенско братство 2017“, одржане су у близини белоруског града Бреста, од 6. до 15. јуна.

У складу са планом војних маневара, војници ове три земаље су извршавали противтерористичке задатке у саставу заједничке јединице у оквиру мировне операције за подршку мира у условној држави под мандатом УН. У ствари то је била припрема мултинационалног батаљона тактичке групе руских, белоруских и српских јединица да изврше противтерористичка дејства и напредовање према одређеном подручју са савлађивањем водених препрека и десантом. Изведено је десетак тактичких вежби.

У вежбу је било укључено више од хиљаду војника из Русије, Белорусије и Србије, као и више од 150 јединица руске и белоруске борбене технике и опреме. Српска војска је бесплатно користила белоруску оружје, опрему и муницију.

ВАЗДУХОПЛОВНА ХРОНОЛОГИЈА

1. јула 1913. године, Аеропланско одељење српске војске је вршило извиђање операцијских праваца значајних за извођење Брегалничке битке, а ефекти су били ограничени услед сложених метеоролошких услова.

1. јула 1916. године, у Микри поред Солуна, наредбом Штаба Врховне команде, бр. 13186, формирана је Аеропланска радионица. Ова радионица је у току свог постојања мењала локације, а од 01.01.1973. године лоцирана је у Батајници. Наредбом ССНО, пов. бр. 20-18 од 13.12.1976. године добија име *Ваздухопловни завод „Мома Станојловић“*.

1. јула 1944. године, на аеродрому Бенина у Либији, формирана је Друга ескадрила НОВЈ – No. 351. Yugoslav Squadron RAF, наоружана са 16 авиона типа Харикен.

3. јула 1961. године, пробни пилот, капетан I класе Љубомир Зекавица је извршио први лет на прототипу домаћег млазног авиона Галеб.

6. јула 1942. године, један немачки авион ловац је пронашао и на земљи уништио први партизански авион Потез XXV, на којем је летео Фрањо Клуз.

12. јула 1937. године, погинуо је пилот-ловац Бошко Петровић као добровољац на страни шпанске републиканске армије. У борбама у ваздуху је оборио седам фашистичких авиона.

13. јул 1909. године, прописом за целокупну ратну спремину инжињерије, предвиђена је ваздухопловна чета састављена од три баталјона одељења.

17. јула 1945. године, 554. ваздухопловни јуришни пук је слетео на сомборски аеродром. Овај пук је формиран у СССР-у, одакле је за Југославију полетео 22. јуна. Био је наоружан најбољим јуришним авионом Другог светског рата, чувеним „штурмовиком“, Иљушин Ил-2.

18. јула 1978. године, полетео је прототип југословенског школско-борбеног авиона Супер Галеб Г-4.

23. јула 1912. године, наредник Михаило Петровић је пред комисијом француског аероклуба положио испит за пилота и добио диплому Међународне ваздухопловне федерације (ФАИ) број 979. Тако је постао први школовани пилот авиона у Србији.

23. јула 1915. године, постигнута је друга победа у борбама у ваздуху на српском фронту (капетан-пилот Полан и каплар-механичар Ластард). Они су изнад Борче оборили један аустријски авион, који је претходно бомбардовао Београд. За постигнути успех француски авијатичари су одликовани највишим српским одликом и то: капетан Полан Карађорђевог звездом са мачевима IV степена, а Ластард Златном медаљом за храброст.

24. јула 1953. године, полетео је први домаћи млазни авион са стреластим крилима ознака 452-2 (452М). Главни пројектант летелице је био Драгољуб Бешлин. Приликом пробног лета који је извршио Тугомир Пребег, дошло је до удеса изазваног вероватно због грешке у доводу горива у мотор. Пилот је преживео, а авион није више поправљан.

27. јула 1959. године, извршено је обједињавање Ратног ваздухопловства и јединица противваздушне одбране у јединствен вид оружаних снага - РВ и ПВО. Истовремено су Команда РВ и Управа ПАА интегрисане у јединствен орган - Команду РВ и ПВО.

29. јула 1920. године, формирано је Ваздухопловно одељење Министарства војске и Морнарице Краљевине Југославије, на челу са генералом Миланом Узелцем. До тада је по формацији наше војске, ваздухопловство било помоћни род у склопу инжињерије.

31. јула 1956. године, пуковник-пилот Никола Лекић је са авионом Ф-86 Сејбр пробио звучни зид изнад батајничког аеродрома. Он је први у нашој земљи летео брже од звука.

ЛЕТ У ВЕЧНОСТ

првом српском пилоту нареднику МИХАИЛУ ПЕТРОВИЋУ

(Беседа пред родном кућом Михаила Петровића у селу Влакча 17. јуна 2017. године)

Србији, ево, већ 105 година, развија авијацију, захваљујући храбрим људима који су се почетком XX века смело хватили у коштац са изазовима ваздухопловства. Међу њима је и наредник Михаило Петровић, први српски пилот – рођени Влакчанин.

Овде у Шумадији, срцу Србије, је његова родна кућа, постојана више од века, са скромним белегом да је ту поникао први српски пилот. Ова кућа је споменик и више од тога, и надамо се, да ће га наша држава заштити. Та нада траје и надамо се да ће бити испуњена. Михаилов гроб на месту страдања није обележен, као ни његово, скоро деценију и по дуго, почивалиште на Цетињу. На Београдском Новом гробљу на породичној гробници брата му Живана Петровића, потпуковника, налази се плоча од мермера са натписом да ту почивају мошти Михаилове и његова порука поколењима „Часно је за Отаџбину мрети!“

А Михаило, уверен сам, као и сваки “крилати човек”, све године века који од његовог првог сусрета са небом протиче као дуга колона белих облака добровременика и лошевременика, поносно лети на челу небеске ескадриле васељеном. Зна он како је овде, доле, какав смо ми народ - лако заплачљив, а тешко запамтив, и не замера нам. Срећан је што га нисмо заборавили, поносан је што је остварио свој сан. **Он лети вечно!**

А ми. Његово крилати потомци. Шта ми чинимо? Чинимо колико су нам крила јака, не стојимо, не дамо се, машемо крилима: не би ли нас добри људи овоземаљски разумели, дали помоћ, подршку, потпору, да поставимо на видном месту **споменик заслужном сину Србије**; не би ли сви учинили тај надљудски корак који Михаило заслужује – да му се сачини достојан спомен-дар на родној груд, њему првом крилатом сину Србије, а и свим крилатим људима, јунацима и херојима одбране српског неба, душе, поноса и блага највећег - мира. Тешко нам иде, као и што је и Михаилу тешко ишло и док је по земљи ходио, и док је, оно мало по небу летио. Али, стати нећемо, јер ако станемо, ми ћемо пасти, ако не будемо махали крилима - летели, пашћемо као камен на земљу, а то за нас не би било добро, јер ми смо крилати људи – летачи.

Много је емоција, речи и обећања у протекле две деценије од када се сударамо и бијемо са невољама и неразумеванима да се подигне трајно обележје првом српском пилоту и првој српској ваздухопловној жртви. Али те емоције се избећи не могу, јер оне дају нову снагу да се у тој борби за праведан однос према човеку који је своју отаџбину ставио изнад себе, подвигом на небу, узвишеније него што се замислити може, истраје.

Врло близу смо сто пете годишњице од судбоносних дана стварања српске авијације. Пре пет година изгубили смо темпо када за век српске авијације нисму Михаилу споменик подигли, јер једноставно нико сем нас, малих и непримећивих, то није видео. Велики и силни не виде мале људе, па ни хероје чија дела засењују век. Зато данас времена за губљење више нема, куцнуо је час да своју обавезу према Михаилу испунимо, и да његов лет у вечност обележимо. Није данас лако то урадити, кад није већ урађено у нека боља времена. Али, да ли су та “боља” времена била стварно боља или су била гора, или су ово та права времена?

На крају, поштовани, морам да вас подсетим на речи Михаилове мајке, Радојке, изречено пре скоро осам деценија. Она је на аеромитингу у Крагујевцу где је била почасни гост, видећи достигнућа авијације, рекла: **“Не жалим смрт свог сина кад видим каквим плодом је уродила. Живела наша авијација!”** И ја се сада питам: да ли ми треба да жалимо труда и времена да се нашем Михаилу одужимо како то и доликује?

Влакча, 17. јуни 2017. године

Златомир Грујић

Златомир Грујић говори беседу испред родне куће Михаила Петровића у Влакчи 17. јуна 2017. године

Наредник Михаило Петровић, први српски пилот

Мајор Војан Ђурђановић из Команде РВ и ПВО полаже венац

Програму у учионици основне школе свечани тон је дао Камерни ансамбл “Смиље” из Београда под вођством г-ђе Вукице Смиљанић

Чланови УПВ/ПС положили су цвеће и на споменик пилоту мајору Зорану Томићу у Тополи

„МиГ“ модернизује флоту МиГ-31 и развија замену за овај авион

Корпорација „МиГ“ модернизује флоту ловаца-пресретаца МиГ-31 и истовремено развија замену за овај авион, изјавио је генерални директор компаније Иља Тарасенко.

„Поделили смо посао на неколико етапа. Прва је унапређење авиона који су претходно достављени купцу. Другим речима, можемо да их усавршавамо тако да што више њихове карактеристике приближимо петој генерацији авиона. Истовремено ћемо радити и на актуелним пројектима МиГ-29 и МиГ-35“, рекао је Тарасенко за лист „Коммерсант“.

„Друга етапа коју предлагемо нашим клијентима и на којој радимо, делимично на сопствену иницијативу, јесте перспективни ваздухопловни систем за пресретање дугог домета“, додао је генерални директор. Када авионима МиГ-31 буде потребна нова модернизација, перспективни ваздухопловни систем пресретања дугог домета већ ће бити спреман за експлоатацију.

МиГ-31 је суперсонични ловац-пресретац дугог домета, конструисан за пресретање и уништавање ваздушних циљева на малим и великим висинама. Авион се користи у руској војсци од 1980. године, а његова серијска производња трајала је до 1994. године. (14.06.2017. год. Vostok.rs)

Стратешки бомбардери Б-2 стигли у Велику Британију

Стратешки бомбардери Б-2 „спирит“ стигли су у Велику Британију како би учествовали у редовним операцијама, саопштила је европска команда Оружаних снага САД.

Пентагон је саопштио да су бомбардери Б-2 стигли на базу Краљевских војно-ваздушних снага ради учешћа у „редовним операцијама обуздавања“.

Наведено је да „бомбардери Б-2 'спирит' неће учествовати у вежбама 'БАЛТОПС' или 'Сајбер страјк' и да ће у Великој Британији бити кратко“.

САД су 2014. покренуле „Иницијативу за заштиту безбедности Европе“ као одговор на „агресивна дејства Русије“.

Она подразумева „гаранције безбедности европским савезницима“, што се у пракси реализује као размештање додатних снага НАТО-а на граници с Русијом. (10.06.2017. год. Vostok.rs)

Турски авиони нарушили ваздушни простор Грчке

Три турска летелице су пет пута нарушиле грчки ваздушни простор на североистоку и југоистоку егејске обале.

Два турска борбена авиона Ф-16 и хеликоптер нарушили су ваздушни простор Грчке, а њих су пресрели грчки авиони и отпратили су их до границе, преноси атински лист „Катимерини“.

Како се наводи, Турска је појачала своје присуство у егејској области последњих недеља због повремених немира у земљи, али и планова Кипра да током лета врши ископавање угљоводоника из мора. (13.06.2017. године, Танјуг)

Министарство одбране модернизује Ка-52 на основу искуства из Сирије

Руски војни ресор планира да модернизује хеликоптер Ка-52 „Алигатор“ на основу искуства стеченог у рату у Сирији, изјавио је заменик министра одбране Јуриј Борисов.

Руски војни ресор планира модернизацију хеликоптера Ка-52 „Алигатор“ на основу искуства стеченог у Сирији, изјавио је заменик министра одбране Јуриј Борисов.

После практичног рада у Сирији имамо одређене захтеве, разговарали смо са конструкторима главних борбених компоненти о модернизацији, у циљу повећања ефикасности ових машина, рекао је Борисов током посете фабрици авиона Прогрес, преноси РИА Новости.

Хеликоптер Ка-52, како је рекао, одлично се показао у Сирији. Радили смо са новом вођеном ракетом Вихрь и резултати у вези са њеном ефикасношћу су били одлични. Међутим усавршавању нема краја, зато смо желели да побољшамо нишански дomet. Разматрали смо са представницима одбрамбене индустрије та питања, сугерисали нека решења.

У овом тренутку хеликоптер Ка-52 (верзија за ватрену подршку намењена војсци) у наоружању имају само руске Ваздушно-космичке снаге. Према уговору, који су 2011. године потписали Хеликоптери Русије и Оборонпром, Ваздушно-космичке снаге ће до 2020. добити 140 оваквих машина. Смисленост куповине „Алигатора“ потврђена је у борбеним дејствима. Како су медији извештавали у Сирији су у борбама против терориста Ка-52 примењивани од априла 2016. године. (03.06.2017. год. Vostok.rs)

Ваздухопловни билтен излази месечно. Примерци су бесплатни за чланове УПВЛПС. Текстовете написали, уредили и припремили Златомир Грујић и Милан Ракић. Е-пошта: zlgurjic@gmail.com
www.udruzenjepvlps.org